

SĂ•M PO AMERICE - I.

PĂjtek, 12 zĂjĂ-2008

Mám uĂ¾ otevĂ™ené oĂ•i, i kdyĂ¾ je napĂl zalepená víĂ•ka a uĂ¾ívám si zatím je ranní chlad. Práv policejní maják highway patrol a staví opodál. UĂ¾ není zbytlí, rychle ze spacáku ven, dĂlat Ă¾ívýho. Mají to tady totiĂ¾ všichni policajti moc rádi, kdyĂ¾ TĂ vidí hned po ránu Ă¾ívýho, v týchle divoký, nebezpečný, bláznivý Americe, kam mjet sám dobrovolně cestovat jenom nĂjakej dobrodruh.

A taky Ă¾e jo, neĂ¾ jsem se vysoukal ze spacáku, uĂ¾ slyším z amplionu dotaz: "Sér (to jsem jako já), ól rajt?" (to jako jestli je u mĂ vřehno ok, tedy v poĂ™ádku). "Jés, jés", urychleně vylézám z auta a mávám, Ă¾e jo. Allright, allright, no problem. Pokynu rukou a kára highway patrol zamrká svĂtly, otoĂ•í to na prázdném parkovišti a pokračuje dál v objídní pĂ™idleného rajonu. Trochu jinej zpĂsob kontroly a pĂ™ístup k Ă™idliĂ™m od dopravní policie zvykem v ĂEechách, co? VĂ¾dy to poĂ™ádĂ™íkám (a nikdo mi to u nás doma nevĂ™í), je to DIVNĂ zemĂ. Do spacáku zpátky nepolezu, je sedm pryĂ. Tak nastartovat, zatopit a rychle smĂrem na západ na Rest Area na "desítce, uĂ¾ za hranicí, v LouisianĂ. Stojí jen pár mil odtud. Tam bude breakfast a ranní hygiena. Jsem tu tenhle rok zase sám, tak 20 - 30 mil od koĂ•i RA, asi 10 mil pĂ™ed hranicí s Louisianou, je v Mississippi. Na primitivním odpočívadle - Pa Arei pro trucky - bez WC a jiných vymožeností dnešních doby. Ovšem, je tu oddělené parkoviště pro osobáky a tak i relativní klid od jak dostatečně vzdálené dálnice, tak i na opačné straně ode mĂ parkujících kamionů. Tuhle PA jsem objevil pĂ™i minulé návštěvě New Orleansu a nedám na ni teĂ dopustit. I kdyĂ¾ je i tady na okolních loukách dost vody, moskyti tu kupodivu chybí. A v týchle části StátĂ, kde je o flek na zaparkování a pĂ™espání v autĂ taková nouze, je to navíc o to milejš.

UĂ¾ to tu mám zmáknutý. KdyĂ¾ vyjedu na dálnici, musím kousek - tak 5 mil - popojet na východ, neĂ¾ se za chvíli obje odbočka a nadjezd, po kterým to otáčím zpátky na západ, do Louisiany, na vyhlédnutou RA, coĂ¾ je vlastně Welcome Centre Louisiany. Její součástí je i návštěvní stĂ™edisko nedalekého vědeckotechnologického vesmírného stĂ™ediska NASA, kde se v současné době montuje napĂ™íklad hlavní palivová nádrĂ¾ pro raketoplány. TakĂ¾e kromě Lunárního modulu programu Apollo, kterej se tu montoval dĂ™íve, umístěnýho v areálu RA, tu uvidíte i neustále se stĂ™ídající autobusy s informacemi návštěvníky, zejména pak školou povinnými. Snídám a pĂ™emýšlím nad mapou, kam se dnes vypravím. Podívat se na konec delty Mississippi jsem uĂ¾ plánoval dávno. A tak malý bod, který jsem právě objevil na její nĂjším místě levého břehu hlavního ramene tohoto veletoku, s povědomým názvem - BOHEMIA, rozhodl. Dnes budu objevovat své krajany. Těko nĂkdo jiný by si vybral takovýto název pro svou osadu. Nakonec, není to první, co jsem tu narazil ve Státech na zajímavé stopy ĂEech v této zemi. PĂ™ed pár lety jsem tu projížděl s Helenou trasu z New Yorku pĂ™es Toronto, Detroit, do Chicaga a dál na Západ. PĂ™iroda tady se sice u Heleny umísťuje na ĂebĂ™ku popularity pravidelně na sympatickým druhým a tĂ™etím místě, spolu s kapitalistickým pozlákadly moderní doby, ale americký mĂsta s mrakodrapy a nákupními centry, estiproudý dálnice, zaplněný velikými nadupanými americkými autĂ¾y, s mimoúrovňovými, a tĂ™patrovými kĂ™iĂ¾ovatkami, u ní nepochybně stejně jako jsem ani to obávaný Chicago, ze kterého jsem mĂl vopravdu velkej respekt, nemoh' minout a musel tam nakonec zastavit. Kdyby bylo po mým, ani ve snu by mĂ to dobrovolně nikdy nenapadlo. Ahoj, kudlankovítí - Toulavej